

Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek

Bijlage bij het advies nr 16 van 25 maart 2002 betreffende het weigeren van bloedtransfusie door de Getuigen van Jehova

Brief van de Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen van 24 mei 2001

Geachte dames en heren,

Wij hebben uw brief van 16 mei 2001 goed ontvangen. Hierin vraagt u naar de uitwerking of het geestelijke impact dat een bloedtransfusie zou hebben op een Getuige van Jehovah of op hen die het nog niet zijn maar er naar groeien. Vooreerst wensen wij onze waardering uit te drukken voor de zorgvuldigheid waarmee u nazoekwerk verricht om een zo volledig mogelijk inzicht te verkrijgen in de aangelegenheid die u onderzoekt. Wij willen in dit verband kort duidelijk maken wat de Schrift zegt over de opstanding, het verband tussen het aanvaarden van bloed en de hoop op een opstanding met het eeuwige leven in het vooruitzicht, en de dieperliggende redenen waarom Jehovah's Getuigen om verzorging vragen zonder gebruikmaking van bloedtransfusies. Wij hopen een zo volledig mogelijk antwoord te geven aan de door u gestelde vragen.

De Bijbel is het fundament voor het geloof van een Getuige van Jehovah. Op verschillende plaatsen vermeldt de Heilige Schrift dat de overledenen tot het leven zullen terugkeren. Er zal een opstanding zijn van zowel de "rechtvaardigen als de onrechtvaardigen" luidt het christelijke getuigenis van Paulus. (Handelingen 24:15). Bijvoorbeeld, wanneer Jezus zich in het dorpje Bethanië bevond waar zijn vriend Lazarus was overleden, verzekerde hij diens zuster Martha: "*Uw broer zal opstaan*". Martha getuigde ervan dat zij geloofde dat de Schrift deze hoop voor ogen stelt en zei: "*Ik weet dat hij zal opstaan in de opstanding op de laatste dag.*" Iets voor die tijd had Jezus reeds beloofd: "*Het uur komt ... waarin de doden de stem van de Zoon van God zullen horen en zij die er acht op hebben geslagen zullen leven.*" (Evangelie van Johannes 5:25, 11:23-24). Deze krachtige overtuiging in de opstanding was reeds tot uitdrukking gebracht door talrijke voorchristelijke profeten, zoals Job en Daniël. Het bijbelboek Daniël 12:13 besluit zelfs met de volgende belofte: "*En wat uzelf betreft, ga het einde tegemoet, en gij zult rusten, maar gij zult opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen.*" Zij zullen dan voor eeuwig op een paradijsaarde kunnen verblijven waarop volmaakt menselijk leven mogelijk is. In Psalm 37:29 staat er dan ook: "*De rechtvaardigen die zullen de aarde bezitten, en zij zullen er eeuwig op verblijven.*"

Welk verband ligt ertussen deze prachtige hoop en het gebruik van bloed via orale of intraveneuze weg? Laten we allen in gedachte houden dat elke Getuige van Jehovah zijn eigen regelingen zal treffen en zijn eigen therapeutische keuze zal maken die niet zal worden bepaald door de Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen noch door een persoon die hem een zienswijze opdringt. Een Jehovah's Getuige zal veeleer verwijzen naar de Handelingen der apostelen. Op een concilie te Jeruzalem werd er door de apostelen en de ouderen mannen de resolutie aangenomen die als volgt luidt: "*Want het heeft de heilige geest en ons goedgedacht u geen verdere last toe te voegen dan deze noodzakelijke dingen: u te blijven onthouden van dingen die aan afgoden ten slachtoffer werden gebracht en van bloed en van al wat verstikt is en van hoererij. Indien gij u nauwlettend voor deze dingen wacht, zal het u goed gaan. Wij wensen u een goede gezondheid toe!*" -- Hand. 15:28-29

De apostel Paulus werd samen met anderen ertoe gemachtigd de gemeenten over deze apostolische beslissing in te lichten. Een weinig later was dezelfde apostel als zendeling werkzaam in Athene. Hier gaf hij getuigenis over de opstanding en het goddelijke oordeel. Men kan erover lezen in Hand. 17:31 waar staat: *"Want hij heeft een dag vastgesteld waarop hij voornemens is de bewoonde aarde in rechtvaardigheid te oordelen door een man die hij heeft aangesteld, en hij heeft alle mensen een waarborg verschaft doordat hij hem uit de doden heeft opgewekt."*

Deze schriftplaats onderstreept dat God aan zijn Zoon Jezus Christus, en alleen aan hem, de autoriteit heeft verleend om de doden op te wekken en te oordelen. De Heilige Schrift verleent niemand anders het gezag om een ander te verklaren dat, indien hij een bijbelse wet overtreedt zoals het onthouden van bloed, hij niet langer in aanmerking komt voor een opstanding of dat hij geen deel zal hebben aan het prachtige voornemen van God. De belofte van Jezus aan de misdadiger die naast hem hing en die vermoedelijke meerdere bijbelse onderwijzingen had overtreden verduidelijkt dit zeer goed met de woorden: *"Gij zult met mij in het paradijs zijn (paradeisos; park of mooie tuin)."* Evangelie van Lukas 23:43.

Jehovah's Getuigen waarderen deze prachtige hoop van opstanding en eeuwig leven. Dient men te concluderen dat men uitsluitend vanwege het verlangen te worden opgewekt of uit vrees niet te worden opgewekt dat Getuigen zich inzetten om in overeenstemming met bijbelse onderrichtingen te leven? Dit zou een kortzichtige en onjuiste conclusie zijn. Een Getuige van Jehovah die persoonlijk beslist heeft zijn leven aan zijn Schepper te wijden door zijn opdracht en doop, zal hiertoe bewogen worden door een diepe erkentelijkheid voor wat God al voor de mensheid deed, nog doet en in de toekomst zal doen. Hij voelt zich door de toepassing van bijbelse beginselen compleet gelukkig omdat deze beginselen hem het voordeel bieden van een zinvol en geestelijk verrijkt leven. Het bevordert een stabiel gezinsleven dat door een hogere moraal geleid wordt. Daarom zal hij zich graag intens bezighouden met zoeken naar en toepassen van bijbelse beginselen. Zijn onderzoek van de Schrift draagt bij tot zijn overtuiging dat het een kwestie is van de meest gepaste en juiste moraliteit.

Deze verschillende factoren in aanmerking nemend, rijst de vraag: wat zou de geestelijke uitwerking zijn van een allogene bloedtransfusie die een Getuige van Jehovah zou worden opgedrongen? Zoals u zult begrijpen zal het probleem zich niet aan hem opdringen in termen van opstanding en eeuwig leven. Wat hem veeleer zal ontstellen is het feit dat men geprofitteerd heeft van zijn verzwakte toestand vanwege ziekte of bewusteloosheid, en dat men hem een behandeling heeft opgelegd die volledig tegengesteld is aan hetgeen hij zou hebben gewenst en toegelaten. De personen die tegen hun wil getransfundeerd werden vergeleken het vaak met een daad van seksuele agressie. Uit hun mond werd gehoord dat een dergelijke misbruik van hun lichaam door hen aangevoeld werd als een verkrachting van hun lichaam en persoonlijkheid. Jehovah's Getuigen vragen aan het medische korps om hun aanvoelen van het geweten in deze aangelegenheid te respecteren om te voorkomen dat datgene wat ze zo dierbaar achten niet zou worden geschonden. En wat zou het impact zijn op een persoon die nog geen gedoopte Getuige van Jehovah is, maar die de bijbelse beginselen al verkozen heeft als de zijne en een bloedtransfusie opgedrongen werd? Het is moeilijk voor te stellen dat een dergelijke daad door hem verschillend zal worden aangevoeld. De toewijding aan de Schepper om hem van dienst te zijn, en niet slechts het doopsel, vormt de bepalende factor in de omschreven gevoelens.

Wij hopen dat deze verduidelijking omtrent het geestelijke impact van een opgedrongen bloedtransfusie aan een Getuige van Jehovah u beter mag doen onderscheiden wat het voor een gedoopte of ongedoopte persoon zou betekenen. Wij blijven volledig ter beschikking indien sommige punten om nog meer verduidelijking vragen. Wij nemen de gelegenheid te baat om u te verzekeren van onze oprechte gevoelens naar u toe.

Voor de Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen,

Marcel Gillet, Bedienaar van het Evangelie